

עפ"ג 9797/09/17 - מ' י' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים

לפני כב' השופט רפי כרמל - אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר
עפ"ג 9797-09-17

המערער מ' י' (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד א' בר צבי

נגד
המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז י-ם

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 10.7.17 בת"פ 30244-10-15, ת"פ 46912-12-15, ת"פ 46862-12-15, ת"פ 48624-07-15, ת"פ 49619-06-14, ת"פ 34265-11-16 ות"פ 52931-04-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית (2 עבירות), חבלה חמורה, איומים (6 עבירות), תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד (2 עבירות), תקיפה סתם, תקיפת בת זוג, הטרדה באמצעות מתקן בזק. המערער נדון לעונשים הבאים: 17 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים; הופעל מאסר על תנאי בן 5 חודשים, כך ששלושה חודשים ירוצו במצטבר, והיתר - בחופף; מאסר על תנאי לשישה חודשים בגין כל עבירת אלימות מסוג עוון; 5 חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירת סמים מהסוג בו הורשע; ופיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. המערער הודה והורשע בשבעה תיקים נפרדים, הכוללים 11 אישומים. ואלה המעשים: ביום 22.7.12 החזיק המערער בביתו סם מסוג חשיש במשקל 79.3 גרם; בצהרי יום 23.3.14 בשעה 14:30, הכה המערער אדם באגרוף בפניו בעקבות ויכוח ביניהם; ביום 10.2.15 איים המערער על פקחית מטעם עיריית ירושלים, לאחר שהיא ופקחים נוספים עצרו את רכבם בסמוך לו, אמר לה שישב עליה בבית סוהר, ובהמשך הרים קרש גיהוץ שהיה במקום ופגע באמצעותו ברכבם של הפקחים תוך שהוא מקלל את הפקחית ומאיים עליה; ביום 1.3.15 תקף המערער את הפקחית בכך שהשתולל, דחף אותה ואיים עליה באומרו לה שעוד יפגש איתה ו"זה עוד לא נגמר"; ביום 8.7.15 תקף המערער אדם בכך שהחזיק בצווארו וחנק אותו, הרים טוריה שהייתה בחצר ואיים שירביץ לו וירצח אותו; ביום 4.8.15 החזיק המערער ברכבו סם מסוג קנבוס בשלושה מקומות שונים, במשקלים הנעים בין 0.0271 ל - 0.0609 גרם; בצהרי יום

11.10.15, לאחר שארבע למתלוננת, בת זוגו, שתרד מביתה, שבר בקבוק שאחזה בידה וניסה לדקרה. המערער אחז בידה של המתלוננת, משך אותה, אמר לה לרדת למקום ללא מצלמות, ואיים שירצח אותה. המערער נמלט מהמקום לאחר שהגיע מאבטח; במהלך שלושה ימים בחודש אוקטובר 2015, התקשר המערער למתלוננת במשך עשרות פעמים; המערער איים על המתלוננת בכך ששלח לה הודעת טקסט בה כתב לה שירצח אותה; ביום 13.10.15, איים המערער על סוהר במרפאת בית המעצר בירושלים, בכך שירביץ לו לאחר שישתחרר, והיכה אותו במכות אגרופ בפניו; ביום 6.11.16, עת היה במעצר בית מלא, התקשר המערער לאחיו ואיים עליו שירצח את בת זוגו לשעבר; ביום 11.11.16 איים המערער על אביו, באומרו כי הוא יטפל בבת זוגו לשעבר.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להפחית מעונש המאסר בפועל שנגזר על המערער, ובכלל זה להורות כי המאסר המותנה יופעל כולו בחופף. לטענת ב"כ המערער, בגזר הדין לא נעשתה התחשבות מספקת לקולה בשיקולים הבאים: המערער הודה, חסך זמן שיפוטי וסיים את כל תיקיו; נסיבות חייו הקשות של המערער, הכוללות, בין היתר, את העובדה שאחיו של המערער נרצח לנגד עיניו בגיל צעיר; המערער סובל מבעיות נפשיות, שבוססו במסמכים רפואיים שהוגשו לבית משפט קמא; המערער שהה במהלך התיק במשך תקופה ארוכה בקהילה טיפולית ונגמל מסמים, כפי שנתמך בעדותו של מדריך בקהילת "רטורנו"; זהו לו מאסרו המשמעותי הראשון, עובדה שיש בה כדי להטות את הכף לטובת הקלה בעונש. באשר להפעלת המאסר המותנה, נטען כי בשל חלופי הזמן מביצוע העבירה ועד למתן גזר הדין (כשמונה שנים), לאור טיב העבירה בגינה הושת התנאי (החזקת סמים לצריכה עצמית) ולאור העובדה שהמערער הודה, לקח אחריות וסיים את כל תיקיו - היה מקום להפעיל את המאסר המותנה כולו בחופף למאסר שהוטל בתיק זה. הוסף כי העבירות בוצעו על רקע מצבו הנפשי הקשה של המערער והתמכרותו. המערער עבר הליך שיקום. אמנם מדובר בשבעה תיקים אך בשעת צירוף התיקים היה מקום לבוא לקראתו. לעונש המצטבר הצטרפה הפעלה (חלקית) של מאסר מותנה בעוד שהיה מקום להפעילו בחופף. המערער מרצה עונש מאסר בתנאים קשים. למערער צפוי הליך שיקום לאחר שחרורו ואינו משתחרר לחלל הריק. מכל אלה, יש מקום להפחית מעונשו וליתן למערער הזדמנות ואופק.

4. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור. נטען כי העונש שהוטל על המערער בגין מעשיו הנו מקל ואין מקום להתערב בגזר הדין של בית משפט קמא, נוכח הצטברות תיקי האלימות והסמים משנת 2015 ובאה הפניה לכך שבהליך שבמסגרתו הופעל המאסר המותנה משנת 2010 אמר המערער שהוא היה במצב נפשי קשה והלך לטיפול פסיכיאטרי והוא חדל מלהשתמש בסמים. הליך השיקום כשל כפי שעולה מהתסקירים ורק לאחר שכלו כל הקיצין נגזר דינו ואין, בנסיבות אלו, מקום להתערב בגזר הדין.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 28 שנים, רווק, בעל רקע משפחתי מורכב, גדל בתנאים של הזנחה, סובל מהפרעת אישיות אימפולסיבית ומהתמכרות לסמים ואלכוהול. המערער מתקשה לקחת אחריות מלאה על העבירות, מתקשה לעמוד על דפוסי התנהגותו האלימים ולגלות אמפתיה לנפגעי העבירות, נוטה למיקוד שליטה חיצוני והאשמת גורמים אחרים בהתנהגותו האלימה. בשנת 2006 נשפט 4 פעמים בגין עבירות רכוש, סמים והעלבת עובד ציבור ונדון לעונש מאסר. בשנת 2014 הופנה לשירות המבחן בעקבות עבירת הסמים.

במשך שנתיים נעשו עמו ניסיונות טיפוליים שונים ומגוונים במסגרות רבות ומגוונות, שלא הביאו להפסקת השימוש בחומרים הפסיכואקטיביים ולא צלחו בשל קישיו של המערער להשתלב במסגרות שאינם סגורות באופן מוחלט. הוערך כי רמת הסיכון להישנות עבירות נוספות מצדו הנה גבוהה. לפיכך, המליץ שירות המבחן לשלבו בהליך טיפולי בין כתלי הכלא.

דין

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, ובכלל זה צירוף שבעה תיקים תלויים ועומדים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה מצדו בפני בית משפט קמא. כמו כן, יש להתחשב לקולה בנסיבות חייו הקשות של המערער, כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, בבעיות הרפואיות והנפשיות מהן הוא סובל ובמאמציו להשתלב בהליכים טיפוליים רבים ושונים. מאידך, הניסיונות הטיפוליים הרבים והמגוונים שנעשו בעניינו לא צלחו, ומשכך, צדק בית משפט קמא בקבעו כי בשלב זה לא ניתן להסתפק בעונש בעל אפיק טיפולי בלבד. הנסיבות שנמנו לעיל לקולה הן שעמדו בבסיס קביעתו של בית משפט קמא, לפיה עונש המאסר על תנאי יופעל בחלקו בחופף. במקרה דנן, השיקולים לחומרה אינם מאפשרים להורות על ריצוי מלוא עונש המאסר על תנאי בחופף. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, שנסקרו בהרחבה בגזר הדין, החזרה על העבירות וגרימת נזקים לאנשים רבים, ובכלל זה בת זוג, עובדי ציבור ועוברי אורח. כמו כן, לחובת המערער נזקף גם עברו הפלילי והעדר קבלת אחריות מלאה על מעשיו בפני שירות המבחן, קושי בהבעת אמפתיה כלפי נפגעי העבירות, הצגת עמדה מצמצמת וקורבנית וקושי להפנים את חומרת מעשיו והמניעים להם. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ח, 13 ינואר 2018, במעמד באי כוח הצדדים ובהעדר המערער (בהסכמה לפי בקשתו).

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד